

Sygn. akt IV KO 22/19

POSTANOWIENIE

Dnia 9 maja 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Cesarz

w sprawie **I. S.**,
oskarżonego z art. 226 § 1 k.k. i in.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 9 maja 2019 r.,
inicjatywy przekazania sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu,
wyrażonej w postanowieniu Sądu Rejonowego w C.
z dnia 6 lutego 2019r., sygn. akt II K [...],
na podstawie art. 37 k.p.k.

postanowił:

przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w O.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w C. wystąpił do Sądu Najwyższego z inicjatywą przekazania niniejszej sprawy, w której I. S. został oskarżony o znieważenie funkcjonariuszy publicznych - sędziów tego Sądu K. W., K. C., G. L. w związku z pełnieniem przez nich obowiązków służbowych, dotyczących sprawy II Kp [...] oraz fałszywe oskarżenie tych sędziów o popełnienie przestępstwa nadużycia funkcji, poplecznictwa, poświadczenia nieprawdy oraz udziału w zorganizowanej grupie przestępczej, a nadto G. L. o przewinienie dyscyplinarne w zakresie powyższej sprawy, prowadzonej przez podległego jej jako Prezesowi Sądu Rejonowego w C., sędziego, tj. o czyny z art. 226 § 1 k.k. i art. 234 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. Sąd właściwy wskazał, że pokrzywdzonymi w sprawie są sędziowie orzekający w tym Sądzie oraz była prezes tego Sądu, pozostająca obecnie w stanie spoczynku. Ta sytuacja determinuje brak odpowiednich warunków do wyrokowania

w sytuacji, gdy powyżsi sędziowie są osobami, z którymi pozostałych sędziów Sądu właściwego miejscowo łączą relacje nie tylko zawodowe, lecz również towarzyskie. W wystąpieniu podniesiono też, że procedura indywidualnego wyłączania poszczególnych sędziów (art. 42 § 4 k.p.k. w zw. z art. 41 k.p.k.) oraz finalnie przekazania sprawy w trybie art. 43 k.p.k. byłaby zbyt czasochłonna i powodowała zbędną przewlekłość postępowania.

Powyższy postulat zasługiwał na uwzględnienie.

Mając na uwadze wyjątkowy charakter uregulowania zawartego w art. 37 k.p.k., stwierdzić należało, że zaprezentowane w wystąpieniu okoliczności uzasadniały zastosowanie *in concreto* tego przepisu. Stanowiły one realną podstawę do przyjęcia, że w odbiorze zewnętrznym mogłoby utrwalić się przekonanie, choćby mylne, o braku warunków do obiektywnego procedowania przez Sąd Rejonowy w C..

Materia niniejszej sprawy, w tym przede wszystkim fakt, że pokrzywdzeni to sędziowie orzekający w Sądzie miejscowo właściwym oraz była prezes tego Sądu, pozostająca obecnie w stanie spoczynku, przekonywały, że obawa o negatywny odbiór wydanego w tej sprawie orzeczenia przez Sąd właściwy, jest realna. O odpowiedzialności karnej oskarżonego za czyny skierowane przeciwko powyższym sędziom mieliby bowiem decydować sędziowie, których z pokrzywdzonymi łączy znajomość czy to na gruncie zawodowym czy też koleżeńskim. W tych warunkach pozostawienie sprawy do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w C. mogłoby skutkować narażeniem prestiżu wymiaru sprawiedliwości na uszczerbek (np. postanowienia SN: z dnia 8 listopada 2016 r., sygn. III KO 83/16, LEX nr 2147282, z dnia 20 października 2016 r., V KO 70/16, LEX nr 2135822, z dnia 21 lutego 2013 r., sygn. V KO 3/13, LEX nr 1284787). Dlatego też zasadnym było jej przekazanie innemu sądowi równorzędnemu - Sądowi Rejonowemu w O..